

далече. Разбра ли?

ИВАНКО - Разбрах.

Цвамата излизат. Отвън се чуват ловджийски рогове и лай на хърто
Влизат Тамара, Елена и Мария.

МАРИЯ - Колко рано се крѣква тук.

ТАМАРА - Къде, Мария?

МАРИЯ - Тук, в Търновград. В кулите. По нашите земи край Карвуна сега
видело като ден.

ТАМАРА - Теб все натам те ~~зених~~ нещо тегли... А ние смятахме че баща
ти, княз Алцеко, те е проводил в Търново жених да ти намери
Достоен за славния ви род...

ЕЛЕНА - Гледам Иванко често взе да се навърта у вас...

МАРИЯ - Не, не...

ТАМАРА - Не го ли харесвал? Тукашните моми не могат да го поделят!

МАРИЯ - Той не иде у дома заради мен...

ТАМАРА - А княз Борил? Сина на зъва ми? И той ли не ти харесва?

МАРИЯ - Не искам да оставям стария си баща сам в Карвуна, майко на
Асеновци... Брат ми Белота тъй рядко се връща у дома...

/изведнѣж се заслушва в шума на приближаваната ловджийска
плота, преобразява се от радост/ Отивам да посрещна брата
/излиза /
как

ЕЛЕНА ~~Ити~~ се промени изведнѣж! Кого ли очакваше?

ТАМАРА - Елено, Елено! Ами Иваница чакаше! Не виждаш ли как става като
божур когато минава край него?

ЕЛЕНА - А! Сега разбирам... А защо да я не вземе?

ТАМАРА - Да. Момичето е от род, хубаво, богато... Ама Иваница ...

ЕЛЕНА - Какво?

ТАМАРА - Не знаям... Няма очи за никоя тукашна мома... Сякаш ги не
да... /въздъхва/ Тъгува... Сърцето му остана някъде в Цар
А Иванко, напротив, да може за всичките да се ожени.... Та
и омъжените невести задиря... /смишава глас / Чух и аз за
лотовица... За дъщерята на себаста...